

63/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. április 23.

A Bíróság C-744/24. sz. ügyben hozott ítélete | Bank Polska Kasa Opieki

Fogyasztói hitel: a bank nem szedhet kamatot az e hitelhez kapcsolódó költségek megfizetésére szánt összegek után

Lengyelországban egy fogyasztó fogyasztói hitelt vett fel egy banktól. A kölcsön keretében nyújtott összeg egy része egy úgynevezett önkéntes hitelbiztosítás díj megfizetésére szolgált. A kamatlábat nemcsak a hitelszerződés alapján rendelkezésre bocsátott összegre, hanem a biztosítási díjra is alkalmazták.

A fogyasztó a nemzeti bíróság előtt többek között azt kéri, hogy a hitel visszafizetésére kamatok és egyéb költségek nélkül kerüljön sor arra tekintettel, hogy a bank kamatot számított fel egy olyan összegre, amely a lehívott hitelösszeg mellett a biztosítás költségét is tartalmazta.

A nemzeti bíróság azt kérdezte a Bíróságtól, hogy a bank e gyakorlata összhangban van-e a fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló irányelvvel.¹

A Bíróság nemleges választ ad a kérdésre.

Egyrészt emlékeztet arra,² hogy a „teljes hitelösszeg” és a „hitel fogyasztó által viselt teljes költsége” ezen irányelv³ értelmében egymást kizáró fogalmak, és hogy következésképpen a „teljes hitelösszeg” nem foglalhat magában semmilyen, az érintett hitel címén vállalt kötelezettség teljesítésére szánt olyan összeget, mint a biztosítás költségei, és bármely más típusú, a fogyasztó által viselendő költség.

A Bíróság másrészt emlékeztet arra, hogy az irányelv⁴ által meghatározott „hitelkamatláb” azt a kamatlábat jelöli, amelyet a lehívott hitelösszegre kell alkalmazni, amely utóbbi összeg a teljes hitelösszegnek felel meg. Így a fogyasztó rendelkezésére bocsátott összeg egészére alkalmazandó kamatláb nem foglalja magában a hitelező által az érintett hitelhez kapcsolódó költségek megfizetésére szánt és a fogyasztónak ténylegesen nem folyósított összegeket. Ebből következően a bank nem alkalmazhat szerződéses kamatlábat ezekre az összegekre.

Az a körülmény, hogy a teljes hitelösszeg nem foglalja magában e költségeket, nem jelenti azt, hogy azokat, például arányosan magasabb kamatláb formájában a hitelezők nem háríthatják át. Az ilyen megoldás megfelel az irányelv kettős céljának. Egyrészt megkönnyíti a fogyasztói hitelek jól működő belső piacának kialakulását. Másrészt a piac átláthatósága – különösen a hitelre alkalmazandó teljeshitel díj-mutatóra (THM) vonatkozó megfelelő tájékoztatás uniós szintű biztosítása révén – lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy könnyebben összehasonlítsák a hitelajánlatokat.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az [ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ A fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló, 2008. április 23-i [2008/48/EK](#) európai parlamenti és tanácsi irányelv.

² Lásd a Bíróság 2016. április 21-i Radlinger és Radlingerová ítéletét, [C-377/14](#) (lásd még a [43/16](#) sz. sajtóközleményt).

³ Az irányelv 3. cikkének g) és l) pontja.

⁴ Az irányelv 3. cikkének j) pontja.